

MONITOR POLSKI

• DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 12. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw: warszawskiego i m. st. Warszawy, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego z wyłączeniem powiatu olkuskiego, na rok służbowy 1936/37.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

12.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw: warszawskiego i m. st. Warszawy, białostockiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego z wyłączeniem powiatu olkuskiego, na rok służbowy 1936/37.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) oraz zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 grudnia 1935 r. („Monitor Polski” Nr. 286, poz. 366), Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wacława Preniera, Naczelnika Wydziału, jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Radcy Michała Banaszkiwicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i Sędziego Sądu Apelacyjnego Władysława Kurkowskiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, na posiedzeniach, odbytych w dniach 20, 21, 22, 23 i 24 grudnia 1935 r. w Warszawie, w sprawie warunków pracy i płacy robotników rolnych w województwach: warszawskim i m. st. Warszawie, białostockim, lubelskim, łódzkim i kieleckim z wyjątkiem powiatu olkuskiego — po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych oraz biorąc pod uwagę zarówno ogólną sytuację gospodarstw rolnych, jak i całości kształt warunków zatrudnienia w rolnictwie,

o r z e k ł a:

warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1936/37 w województwach warszawskim i m. st. Warszawie, białostockim, lubelskim, łódzkim i kieleckim, z wyłączeniem powiatu olkuskiego, ustalić jak następuje:

DZIAŁ I. ORDYNARJUSZE.

Zasady ogólne.

§ 1. 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy: fernali, luzaków (parobków), stróżów, pastuchów, polowych, karbowych, włodarzy i gumniennych.

2. Karbowi, włodarze i gumnienni otrzymują żyta w wysokości conajmniej o 1 kwintal więcej od fernala (§ 15 i 16).

3. Stangretów (forysiów) i t. d. nie uważa się za fernali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

4. Luzacy (parobcy), t. j. ordynariusze, do obowiązków których nie należy obrządzanie koni, otrzymują o 1 kwintal żyta mniej w ordynarii

od norm, przewidzianych w § 16 niniejszego działu, dostają 24 ary ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę oraz 10 kwintali ziemniaków gotowych (§ 18), oraz mają prawo trzymać 1 krowę (§ 19). Jako luzak może być również ugodzony pomocnik pastucha i mleczarek, który może obrządzać parę koni służących do odwożenia mleka.

5. Inwalidzi, pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce, jak i w naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2. 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się od dnia 1 kwietnia 1936 r., a kończy się dnia 31 marca 1937 r. Obie strony obowiązują trzymiesięczne wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszego orzeczenia, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1936 r. Robotnikowi, któremu wymówiono pracę, pracodawca obowiązany jest wydać przy wymówieniu zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1936 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę tejże nie przedłuża. Wypowiedzenie umowy o pracę traci moc prawną, o ile pracodawca do dnia 31 marca 1937 r. nie ureguluje wobec pracownika wszystkich zobowiązań, wynikających z niniejszego orzeczenia, i w tym wypadku umowa o pracę automatycznie przedłuża się na rok następny. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczych, lub też wyroków sądów państwowych, działających według kompetencji.

2. Konotatka winna zawierać imię i nazwisko pracownika, charakter jego pracy, czas i miejsce pracy, datę zwolnienia oraz podpis pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 3. 1. Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcą a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze bądź Sądy Państwowe, według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: 1) pracodawcom wstrzymywać świadczeń, 2) pracownikom przerywać pracy.

2. W wypadkach ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1½% od wstrzymanej należności.

§ 4. 1. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki orzeczenia niniejszego, są nieważne, z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tem orzeczeniu.

2. W razie klęsk żywiołowych powiatowe Komisje Rozjemcze uprawnione są do orzekania o zmianie warunków, przewidzianych w orzeczeniu niniejszym, po otrzymaniu uprzednio opinii Ministerstwa Opieki Społecznej w przedmiocie istnienia dostatecznych podstaw do zmiany warunków w związku z rozmiarami klęski.

§ 5. 1. Pracodawca winien wydać bezpłatnie pracownikom książeczki obrachunkowe, zawierające kontrolę wydawanej ordynarii i pensji wraz z potrąceniami i spisem powierzonych im inwentarzy. Książeczki te winny być podpisane przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracowników. Poza tem pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich przedstawiciela jeden egzemplarz orzeczenia niniejszego.

2. Książeczki obrachunkowe złożone u pracodawcy nie powinny być dłużej przetrzymywane, niż dziesięć dni.

§ 6. 1. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynariuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

2. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Czas pracy.

§ 7. 1. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na dziewięć godzin 20 minut, przyczem rozkład godzin pracy ustala się według poniższej tabeli. Tabela ta ułożona jest na zasadzie czasu słonecznego, różniącego się od państwowego o 25 minut.

Tabela czasu pracy.

Miesiąc	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń	8—12	—	1½	1½—4.00	—
Luty	7½—12	—	1½	1½—5.00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	—	1½	1½—5.30 1½—6.00 1½—6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	½	1½	1½—6.40 1½—7.00 1½—7.20	—
Maj	1—10 11—20 21—31	½	1½	1½—7.30 1½—7.50 1½—8.00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	½	2	2—8.20 2—8.20 2—8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	½	2	2—8.30 2—8.20 2—8.00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	½	2	2—7.50 2—7.30 2—7.00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	½	1½	1½—6.40 1½—6.20 1½—6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	—	1½	1½—5.30 1½—5.20 1½—4.50	—
Listopad	7½—12	—	1½	1½—4.15	—
Grudzień	8—12	—	1½	1½—3.45	—

2. Robotnicy fernali mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej, aniżeli inne kategorie robotników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza.

3. Za początek pracy rano i popołudniu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniem pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej, niż 2 km od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej, w stosunku do każdego kilometra powyżej dwóch.

4. W razach pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama.

5. Na żądanie pracodawcy, w razie pilnej potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza

niu w innym materiale co najmniej 1/2 opału musi być wydane w szczapach.

4. Torf winien być wydany w normalnie suchym stanie i w przeciętnie dobrym gatunku.

5. Sprzedaż opału jest niedopuszczalna.

Mieszkanie.

§ 22. 1. Mieszkanie pracownika musi się składać conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komory.

2. Izby winny być wytykowane, a conajmniej dokładnie wylepione, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach.

3. W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu dwóch tygodni. Wapna niegaszonego do bielienia dostarcza pracodawca dwa razy do roku, w ogólnej ilości 15 kg na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1 listopada 1936 r. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem, tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

4. Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien oraz zastąpienie zgniłych cembryzów nowymi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości, aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczonym na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w czystości i porządku. Gdzie jest odpowiednio pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowo wybudowanych, powinna być urządzona łaźnia.

5. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

6. Pożądaniem jest, aby pracodawcy, mający w folwarkach elektryczność, wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

7. Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkanie w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu się ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

§ 23. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej chlewni, lub specjalnie przeznaczonym na to budynku, oraz pomieszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej. Pomieszczenie na opał, nadtó w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możliwości ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Ubezpieczenie.

§ 24. 1. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymywać przez pół roku: połowę pensji, połowę ordynarji, utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod ziemniaki i ziemniaków gotowych, jak również możliwość korzystania ze wszystkich innych świadczeń przewidzianych w niniejszym orzeczeniu narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada dwie krowy, to druga krowa otrzymuje w lecję paszę na pastwisku, w zimie sieczkę; o ile posiada jedną krowę, a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc przepracowany od 1 kwietnia 1936 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszty pogrzebu otrzymuje nadto tytułem zapomogi 25 zł i trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

2. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, nie mogą chodzić do roboty poza obrębem folwarku, jeżeli przed śmiercią ordynarjusza stałe się do niej nie zobowiązali i jeżeli pracodawca daje im zatrudnienie. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego ordynarjusza za pracę nie może być niższe od cen, obowiązujących w folwarku dla danej kategorii robotników.

§ 25. Na wypadek śmierci żony pracownika otrzymuje on tytułem zapomogi 20 zł, na wypadek śmierci dziecka 15 zł. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

§ 26. 1. Na wypadek kalectwa lub śmierci robotnika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik, ewentualnie jego

rodzina, korzysta w gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nieobjętych ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), z pełnych świadczeń przewidzianych w niniejszym orzeczeniu do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw pracownika, bądź jego rodziny, nie mniej jednak, jak przez pół roku. Postanowienie niniejsze w niczem nie ogranicza praw takiego robotnika, wpływających z przepisów kodeksu cywilnego. Może być jednak zastąpione zatwierdzoną przez Ministerstwo Opieki Społecznej ogólną umową, regulującą wzajemne prawa i obowiązki pracodawców i pracowników na wypadek kalectwa lub śmierci pracownika z powodu nieszczęśliwego wypadku przy pracy.

2. W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148).

3. W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowadzone ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą.

§ 27. 1. Do czasu wprowadzenia ustawowego ubezpieczenia na starość pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatki tym ordynarjuszom, rzemieślnikom i komornikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat, oraz tym pracownikom dniówkowym, którzy przepracowali w danym gospodarstwie lub u danego pracodawcy 25 lat, w tem uprzednio przynajmniej 20 lat w charakterze ordynarjusza, i stracili całkowitą lub częściową zdolność do pracy z tytułu starości.

2. Powyższy okres 25 lat liczy się dla robotników dniówkowych, ordynarjuszy, rzemieślników i komorników od ukończenia 18-go roku życia.

3. Tytułem do zwolnienia tych pracowników nie może być niezdolność do pracy, lecz przewinięcia służbowe.

4. Pracownicy objęci niniejszym artykułem obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy, pomimo przepracowanych 25 lat.

5. W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, jednak nie niżej, niż do połowy świadczeń ordynarjusza.

6. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

7. Pracownik taki obowiązany jest przeprowadzić się do wskazanego przez pracodawcę mieszkania, składającego się z jednej izby, nawet poza terenem danego majątku.

§ 28. Rezerwistom powołanym na ćwiczenia, lub w razie mobilizacji, wydaje się świadczenia zgodnie z obowiązującymi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do § 27 niniejszego działu).

Szkoły i ochronki.

§ 29. 1. Pracodawcy opłacają początkową naukę dzieci pracowników tam, gdzie to wymaga osobnych dopłat. Poza tem pracodawcy utrzymują ochronkę dla dzieci w wieku od lat 4 do 7 w folwarkach, w których liczba tych dzieci przekracza 20. O ile pracodawca założył ochronkę, a dzieci pracowników w liczbie conajmniej 15-tu do ochronki w ciągu 3-ch miesięcy nie uczęszczają, pracodawca założoną ochronkę likwiduje, a koszt 3-ch miesięcznego utrzymania ochraniarki dzieli pomiędzy wszystkich ordynarjuszy, którzy, mając w tym wieku dzieci, tychże do ochronki nie posyłałi. Inspektor pracy w porozumieniu z inspektorem szkolnym rozstrzyga, czy przeszkodą do otwarcia ochronki jest brak lokalu.

2. W razie uchylecia się pracodawcy od wykonania przepisów niniejszego paragrafu, obowiązany on będzie płacić na ręce właściwego inspektora szkolnego na rzecz oświaty robotników rolnych danego powiatu sumę odpowiadającą kosztom utrzymania ochronki i ochraniarki w ciągu roku służbowego.

3. Osiągniętym w tej drodze funduszem rozporządza Komisja, złożona w równej liczbie z przedstawicieli organizacji zawodowych pracodawców i pracowników pod przewodnictwem inspektora szkolnego przy współdziałaniu właściwego inspektora pracy.

4. Prawo występowania o wykonanie niniejszego paragrafu przysługuje pracownikom danego folwarku i właściwemu inspektorowi pracy.

Urlopy.

§ 30. 1. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświęteczne (święta obowiązują zgodnie z wydaniami w tej mierze ustawami), bez potrącenia świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do 6 dni, przytem jednocześnie nie więcej, niż jeden z folwarku.

2. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnym wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

3. W czasie pilnych robót, jak siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwania urzędów państwowych nie są wliczane do ulopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tem odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

Strawne.

§ 31. 1. Pracownikowi wysłanemu w drogę należy się tytułem strawnego za dobę 1,60 zł, za obiad 80 gr, za kolację 60 gr. Dobę liczy się od 16 godzin wzwyż.

2. Opóźnienie posiłku o 2 godziny nie pociąga za sobą wypłaty strawnego. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

Furmanki.

§ 32. 1. Pracownicy otrzymują:

- zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna;
- do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;
- po księdza — z chrztem, ślubem i pogrzebem.

2. Fornalowi, jadącemu wysłaną w interesie pracowników furmanką, w dni powszednie czy to świąteczne nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

3. Wyjazdy, noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy poza godzinami pracy, winny być wynagradzane, jak praca poza godzinami służbowymi (§§ 7 i 10).

4. Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę, oraz wspólną:

- jedną na kwartał do najbliższego miasta w dniu targowym;
- jedną na miesiąc w dzień świąteczny, wybrany przez pracowników do najbliższego miasta, względnie stacji kolejowej, według wyboru pracowników.

5. W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmankę; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

Zawiadomienie o wolnych miejscach.

§ 33. Wszyscy właściciele ziemscy obowiązani są zawiadomić do dnia 15 marca 1937 r. odnośnie Wojewódzkie Biura Funduszy Pracy zarówno o każdym wypowiedzeniu miejsca robotnikowi, jako też o każdym wolnym miejscu.

DZIAŁ II. RZEMIEŚLNICY.

§ 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t. p. stałych, wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2. 1. Obowiązują następujące paragrafy działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 i 33.

2. §§ 7 i 10 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy i uwaga II niniejszego paragrafu, nie dotyczą ogrodników, chmielarzy, rybaków, mechaników i t. p., których charakter zajęcia powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

3. W mieszkaniach dwuizbowych normy opału podnoszą się o 30%.

4. Rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie przewidziane dla ordynarjuszy za pracę w dni świąteczne (§ 10 działu I).

5. § 17 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy, obowiązuje z tem, że pracodawca ponosi koszty przemiatu lub wzamian dodaje 10% ordynarji w życie.

§ 3. § 2 działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy, obowiązuje, z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów stosownie do danego fachu.

§ 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zamiany pewnych świadczeń w naturze na inne. Jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zamiany, może być ona dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron, przy pośrednictwie inspektora pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5. Wynagrodzenie w gotówce i w naturaljach pozostaje na rok 1936/37 w tym samym stosunku procentowym do wynagrodzenia ordynarjuszy, jaki ustaliły powiatowe komisje polubowne na rok 1922/23.

DZIAŁ III. KOMORNICY I KOMORNICE.

§ 1. 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony komorników i komornic. W rozumieniu niniejszego orzeczenia za komorników uważa się pracowników folwarcznych, zgodzonych na cały rok, otrzymujących dworskie mieszkania, lub równoważnik komornego oraz naturalja i wynagrodzenia gotówkowe za dzień pracy w/g niniejszego orzeczenia.

2. Robotnicy rolni z pełną zdolnością do pracy, o ile stale pracują i wykonywują te same czynności, co ordynariusze, choćby nawet pod inną nazwą byli ugodzeni, winni być wynagrodzeni na równi z ordynariuszami danego folwarku.

3. Komorników ugodzonych rocznie obowiązuje przepracowanie minimum 150 dni w miesiącach: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień oraz 120 dni w miesiącach: październik, listopad, grudzień, styczeń, luty i marzec.

§ 2. 1. Wypłaty gotówkowe dla komorników uskutecznią się w tych samych terminach, jak dla stałych robotników dniówkowych.

Wynagrodzenie w gotówce.

Kategorie	I grupa powiatów		II i III grupa powiatów		IV i V grupa powiatów	
	zima	lato	zima	lato	zima	lato
a) Komornik zdolny do wszystkich robót . . .	0,65	0,95	0,55	0,85	0,50	0,80
b) Pozostali komornicy . . .	0,35	0,45	0,30	0,40	0,25	0,40
c) Komornice . . .	0,25	0,35	0,20	0,30	0,20	0,25

Podział powiatów według § 16 Działu I.

3. Komornicy i komornice pracują wedle tabeli czasu pracy. Za pracę poza tabelą komornice otrzymują zapłatę o 25% wyższą od przeciętnego pełnego zarobku godzinowego dorosłych pracowników dziennych mężczyzn, względnie kobiet, zgodzonych na rok.

§ 3. Komornik i komornica otrzymują połowę tej ilości ordynarji, jaką otrzymuje ordynariusz. W sprawie składu ordynarji pozostaje stosunek procentowy ilości pszenicy, żyta i jęczmienia przewidziany dla ordynariuszy. Ordynarję wydaje się zgóry i to w pierwszych 2-ach tygodniach każdego kwartału. W razie niemożności wydania całej należnej ordynarji w dniu 1 lipca 1936 r. obowiązuje wydanie połowy tejże, resztę zaś wydać trzeba z pierwszego omłotu przed 1 września; zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek. Komornik ma prawo w razie istotnej potrzeby kupować zboże u pracodawcy po cenach przystępnych w ilości zależnej od liczebności swojej rodziny.

§ 4. Komornik i komornica otrzymują połowę tej przestrzeni ziemi pod ziemniaki i ziemniaków gotowych, jaką otrzymuje fernal i to na zasadach, przewidzianych w § 18 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy.

§ 5. Komornikowi i komornicy wolno trzymać na warunkach § 19 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, jedną krowę z przychówkiem do 2-ach miesięcy.

§ 6. 1. Oprócz powyższego obowiązują §§ 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32 i 33 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy.

2. Z § 8 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, obowiązuje tylko ustęp o nawozach sztucznych.

3. § 17 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, obowiązuje z tem, że pracodawca dający przemiał potracza 75 kg żyta z należnej ordynarji.

4. § 22 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, nie obowiązuje, jeżeli komornicy zostali ugodzeni pod warunkiem jednego mieszkania na więcej, niż jedną rodzinę. Dopuszczalnym jest jednak umieszczenie 2-ach rodzin w jednym mieszkaniu tylko wtedy, jeżeli te dwie rodziny razem składają się najwyżej z 2-ach osób dorosłych (jednej pci) i czworga dzieci. W tym wypadku opał wydaje się w myśl § 21 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, lecz nie na rodzinę, a na mieszkanie.

DZIAŁ IV. STALI ROBOTNICY DNIÓWKOWI.

§ 1. 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony stałych robotników dniówkowych z pełną zdolnością do pracy, a mianowicie: domowników ordynariuszy i domowników komorników

oraz domowników rzemieślników, o ile ci ostatni wykonywują zwykle roboty rolne.

2. Powyżsi domownicy, ugodzeni jako stali robotnicy dniówkowi, pracują według tabeli czasu pracy (§ 7 Dział I) i pobierają za dzień pracy wynagrodzenie, określone w niniejszym orzeczeniu.

§ 2. Jeżeli z domownikami luzaka zostanie zawarta umowa o pracę w folwarku w charakterze stałego robotnika dniówkowego kategorii III i umowa ta jest przez robotnika dniówkowego wykonywana, natenczas luzak otrzymuje wynagrodzenie fernala.

§ 3. 1. Indywidualne umowy zawiera pracodawca bezpośrednio z domownikami lub też, o ile idzie o małoletnich, z ich prawnym opiekunem. Z chwilą zawarcia takiej umowy pracodawca jest obowiązany dać stałe, codzienne zatrudnienie, a pracownik stale uczęszczać do pracy.

2. Jeżeli pracodawca nie dostarczy domownikowi pracy, winien mu zapłacić zarówno w gotówce, jak w naturaljach, tak jak za dzień przepracowany. Pracodawca nie jest obowiązany dostarczać pracy w dni ulewne i wyjątkowej niepogody. Pracownikowi zaś te dni wliczają się do obowiązkowego minimum. Pracownik winien przepracować co najmniej 120 dni w ciągu 6 miesięcy zimowych i co najmniej 140 dni w ciągu 6 miesięcy letnich, z wyjątkiem pracowników do lat 16, w stosunku do których obie strony obowiązują minimum 15 dni w miesiącu.

3. Pracownik III kategorii może być godzony do wykonywania prac sezonowych (minimum 20 dni w miesiącu).

4. Jeżeli pracownik opuści pewną ilość dni z powyżej oznaczonego minimum, nie będąc chorym lub upoważnionym do tego przez pracodawcę, pracodawca za każdy dzień niestawienia się nie wyda mu żadnych świadczeń i ponadto potraci normę dzienną żyta. Pracownik winien uprzedzić pracodawcę, jeśli nie może stawić się następnego dnia do pracy.

5. Ci domownicy, którzy zawarli indywidualną umowę z pracodawcą, zgodnie z niniejszym orzeczeniem, pracować mogą poza folwarkiem przed wygaśnięciem terminu trwania umowy najmu tylko za zgodą pracodawcy.

§ 4. Obowiązują następujące paragrafy Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy: 3, 4, 7, 11, 12, odnośny ustęp § 27, 31 i 8 w punkcie o nawozach sztucznych.

§ 5. Na żądanie pracodawcy, w razie potrzeby, pracownicy są obowiązani do pracy poza czasem, określonym w § 7 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, lecz za osobnym wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 25% wyższych od normalnego wynagrodzenia tak w naturaljach, jak i w gotówce. Za spóźnianie się do pracy stosowane będą potrącenia w tym samym stosunku. Samowolne opuszczanie roboty podczas godzin pracy jest niedopuszczalne. Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych od normalnego wynagrodzenia, tak w naturaljach, jak i w gotówce.

§ 6. Ustala się trzy kategorie robotników dniówkowych:

Kategoria I — do lat 16;

Kategoria II — wszystkie dziewczęta ponad lat 16 i chłopcy od lat 16 do 18;

Kategoria III — chłopcy od lat 18, zdolni do wszystkich robót i do kosy.

§ 7. 1. Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się, jak następuje:

I) w naturaljach:

a) żyta otrzymują dziennie za dzień pracy:

Kategoria I — 1 kg,

Kategoria II — 1½ kg,

Kategoria III — 2 kg. Zyto wydaje się

kwartalnie zdołu, przyczem na 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości żyta, druga zaś połowa będzie wydana po żniwach;

b) kartofli otrzymują rocznie:

Kategoria I — 8 kwintali,

Kategoria II — 12 kwintali,

Kategoria III — 16 kwintali. Wydawanie

kartofli uskutecznią się co pół roku zdołu w terminach: 1 października 1936 r. i 31 marca 1937 r.

2. W wypadkach wydawania roli pod ziemniaki wydaje się dla I Kategorji 7 arów ziemi, dla II Kategorji 10 arów ziemi i dla III Kategorji 14 arów ziemi.

3. W razie porzucenia pracy ze złej woli przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, sprzęt pola, wydany mu pod ziemniaki zamiast gotowych kartofli, należy do pracodawcy, za zwrotem ilości kartofli użytych do sadzenia; również połowa żyta, należnego pracownikowi w końcu kwartału, przechodzi na własność pracodawcy.

4. Koszty przemiału ponosi pracodawca lub wydaje wzamian 10% wydanej ilości żyta.

5. II) W gotówce według poniższej tabeli:

POWIATY	Wynagrodzenie dzienne gotówkowe dla					
	I kat.		II kat.		III kat.	
	w mies. zimow.	w mies. letnich	w mies. zimow.	w mies. letnich	w mies. zimow.	w mies. letnich
1. Warszawa miasto i powiat, Będzin, Błonie, Ciechanów, Gostynin, Grójec, Kalisz, Kutno, Łask, Łęczyca, Łódź, Łowicz, Nieszawa, Płock, Pułtusk, Sochaczew, Włocławek i Zawiercie.	0,45	0,60	0,60	0,90	0,70	1,00
2. Brzeziny, Częstochowa, Garwolin, Iłża, Jędrzejów, Kielce, Koło, Konin, Końskie, Kozińce, Krasnystaw, Lipno, Lubartów, Lublin, Łuków, Maków, Miechów, Mińsk Maz., Mława, Opatów, Opoczno, Piotrków, Pińczów, Płońsk, Puławy, Radom, Radzyń, Radomsko, Radzymin, Rawa, Rypin, Sandomierz, Siedlce, Sieradz, Sierpc, Skierniewice, Stopnica, Turek, Wieluń, Włoszczowa i Zamość.	0,40	0,55	0,55	0,85	0,65	0,95
3. Augustów, Biała, Białystok, Bielsk, Biłgoraj, Chełm, Grodno, Hrubieszów, Janów, Łomża, Ostrołęka, Ostrów, Przasnysz, Sokółka, Sokołów, Suwałki, Szczuczyn, Tomaszów, Węgrów, Włodawa, Wołkowyż i Wysokie Mazowieckie.	0,35	0,50	0,50	0,80	0,60	0,90

6. Jako miesiące letnie uważa się kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, pozostałe jako zimowe.

7. Wypłaty gotówkowe stałym robotnikom dniówkowym uskutecznić należy co miesiąc zdołu.

§ 8. 1. W gospodarstwach poniżej 30 ha, jako nieobjętych ustawą z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148), na wypadek kalectwa, spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik korzysta z pełnych świadczeń, przewidzianych w niniejszym orzeczeniu do czasu polubownego lub sądowego zabezpieczenia praw pracowników, bądź ich rodzin, niemniej jednak, jak przez pół roku, przyczem za podstawę obrachunku przyjmuje się minimum dni pracy, ustalone w § 5 niniejszego działu. Postanowienie niniejsze w niczem nie ogranicza praw takiego robotnika, wypływających z przepisów Kodeksu Cywilnego.

2. W pozostałych majątkach obowiązują przepisy ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 148).

DZIAŁ V. ROBOTNICY SEZONOWI.

§ 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej strony robotników sezonowych w rolnictwie.

§ 2. 1. Za robotników sezonowych, w znaczeniu niniejszego orzeczenia, uważa się tych robotników, którzy się kontraktowo obowiązują do robót rolnych w sezonie od dnia zakontraktowania ich aż do ukończenia wszystkich robót polnych, względnie wszystkich wykopków i którzy mieszkają u pracodawcy we wspólnych koszarach, przeznaczonych dla robotników sezonowych.

2. Umowa z pracownikami, godzonymi na krótszy termin niż na cały sezon, powinna być sporządzona na piśmie lub w obecności świadków.

3. Za obopólną zgodą mogą być pracownicy sezonowi zatrudniani przez całą zimę.

4. Zwolnienie robotnika sezonowego może nastąpić tylko za uprzednim 14-dniowym wypowiedzeniem.

§ 3. Czas pracy obowiązuje ten sam, jaki jest przewidziany w § 7 Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy, wynagrodzenie zaś za nadgodziny w dnie powszednie wynosi o 25%, a w dnie świąteczne o 50% więcej od normalnego wynagrodzenia zarówno w gotówce, jak w naturaljach.

§ 4. 1. Ordynarję otrzymuje każdy robotnik i robotnica tygodniowo.

2. Ordynarja składa się:

z 15 kg ziemniaków,

z 7 litrów mleka zbieranego lub 3¼ niezbie-

ranego,

z 3½ kg chleba,

z ½ kg kaszy,

z 1 kg grochu,

z 1 kg mąki,

z ¼ kg soli.

3. Wymiana na inny gatunek żywności jest za obopólnym porozumieniem dozwolona. W majątkach, które grochu nie sieją, może być wzamian niego przez pracodawcę wydana kasza lub mąka.

4. Gotowanie strawy odbywa się na koszt pracodawcy.

§ 5. 1. Poza ordynariją otrzymuje robotnik sezonowy wynagrodzenie gotówkowe:

Table with 5 columns: Powiaty, I kategoria (zima, lato), II kategoria (zima, lato). Rows for I, II, III grupa powiatów.

Podział powiatów jak w § 7 Działu IV.

2. Jako kategorie robotników rozumie się: kategoria I — wszystkie kobiety ponad lat 16 i mężczyźni od lat 16 do 18; kategoria II — mężczyźni ponad lat 18 zdolni do wszelkich robót i do kosy.

§ 6. Obowiązują następujące paragrafy Działu I, ustalającego warunki pracy i płacy dla ordynariuszy: 3, 4, 7, 10, 11, 12, 31 i 8 w punkcie o nazwach sztucznych.

DZIAŁ VI.

§ 1. Pracownicy, którzy nie podpadają pod żaden z poprzednich działów niniejszego orzeczenia, a mieszkają w mieszkaniach pracodawcy i są zatrudniani nie stale, otrzymują wynagrodzenie dzienne w gotówce i w naturaljach nie niższe, niż robotnik sezonowy, przyczem wartość naturalji robotnika sezonowego określa się na 3 kg żyta dzienne. Za mieszkanie, utrzymanie krowy i ziemię pod ziemniaki, o ile pracownik korzysta z tych świadczeń na zasadzie indywidualnej umowy — pracodawca może potrącić z należności pracownika za pracę nie więcej od następujących norm: za mieszkanie 2q żyta w stosunku rocznym, za krowę 3 q żyta w stosunku rocznym, za każde 10 arów ziemi po 1 q żyta w stosunku rocznym.

§ 2. Jeśli taki pracownik jest zatrudniony w majątku co najmniej 270 dni w roku, należy mu się wynagrodzenie w gotówce i w naturaljach, jak komornikowi.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1936 r. do dnia 31 marca 1937 r.

Działo się w Warszawie, dnia 24 grudnia 1935 r.

Przewodniczący

(—) W. Preiner

Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej.

(—) M. Banaszkiwicz

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

(—) W. Kurkowski

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Z polecenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej szef Kancelarii Cywilnej wyraża za pośrednictwem prasy podziękowanie przedstawicielom nauki, sztuki, duchowieństwa wszystkich wyznań, organizacjom społecznym, kulturalnym i zawodowym oraz osobom prywatnym za nadesłane życzenia z okazji Nowego Roku.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W dniu 8 b. m. P. Minister Spraw Wewnętrznych W. Raczkiewicz przybył w godzinach rannych do warszawskiego urzędu wojewódzkiego. Pan Minister odbył rozmowę z wojewodą Nakoniecznikow-Klukowskim, który oświetlił Panu Ministrowi aktualne sprawy województwa. Następnie wojewoda przedstawił P. Ministrowi wicewojewodę oraz wszystkich naczelników wydziałów urzędu wojewódzkiego. Podczas dłuższej konferencji z naczelnikami Pan Minister dał wytyczne z zakresu prac administracyjnych, organizacyjnych oraz gospodarczych i samorządowych.

Z Sejmu.

Pan marszałek Sejmu St. Car przyjął wczoraj w południe P. Ministra Spraw Wewnętrznych Wł. Raczkiewicza.

Z Banku Polskiego.

Obieg polskich monet srebrnych i bilonu wynosi w dn. 31 grudnia r. ub. (w milj. zł — w nawiasach obieg w dn. 20 grudnia ub. r.): ogółem 404,272 (379,1), w tem monety srebrne 320.127 (298,0), bilon niklowy i brązowy 84,145 (81,1).

Z Komitetu Budowy Pomnika Marszałka J. Piłsudskiego.

Stołeczny Komitet Budowy Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie podaje do wiadomości, że z dniem 16 grudnia 1935 r. została ukończona zbiórka ofiar do zamkniętej puszeki, umieszczonej w kiosku na pl. na Rozdrożu (dawniej „Łobzowianka“).

W czasie od dnia 11 sierpnia do 16 grudnia 1935 r. zebrano ogółem zł 2.703,49 (zł dwa tysiące siedemset trzy gr 49) z drobnych w przeważnej ilości groszowych ofiar.

Prócz powyższej sumy wyjęto z puszeki 1 ort gdański z roku 1523, oraz kilka drobnych monet zagranicznych.

Kwota powyższa została w całości wpłacona do Głównej Kasy Miejskiej na Fundusz Budowy Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

Kosztów administracyjnych nie było.

URZĘDOWA CEDUŁA.

Gieldy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 5.

dnia 8 stycznia 1936 roku.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe nie notowano.

b) Czeki i wpłaty.

Amsterdam 360,30 — 361,02 — 359,58. Berlin 213,45 — 213,98 — 212,92. Bruksela 89,30 — 89,48 — 89,12. Londyn 26,21 — 26,28 — 26,14. Madryt 72,60 — 72,75 — 72,45. New - York telegr. 5,31 1/4 — 5,32 1/2 — 5,30. Paryż 35,00 1/2 — 35,07 1/2 — 34,93 1/2. Praga 21,97 — 22,01 — 21,93. Sztokholm 135,15 — 135,48 — 134,82. Zurych 172,70 — 173,04 — 172,36.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

I. Papiery Państwowe.

a) premjowe.

W złotych za jedną sztukę.

4% Prem. Poż. Dolarowa Ser. III 52,70 — 52,60 — 52,75.

b) inne

w procentach nominału.

5% Państw. Pożyczka Konwers. 1924 r. 64,50. 6% Pożyczka Dolarowa 1919-1920 r. 80,50 — 80,25 — 80,50. 7% Pożyczka Stabil. 1927 r. 1) 64,50 — 64,38 — 64,63 — 64,63 **) — 64,75 **).

II. Listy Zast. i Obl. Banków.

a) państwowych.

złotych w zlocie 1927 r.

7% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 83,25. 8% L. Z. Państw. B-ku Rolnego 94,00. 7% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego II-VII em. 83,25. 7% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III em. 83,25. 5 1/2% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. II-VII em. 81,00. 5 1/2% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. II-III i IIIN em. 81,00.

złotych w zlocie 1924 r.

8% L. Z. B-ku Gosp. Krajowego I em. 94,00. 8% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 94,00. 5 1/2% L. Z. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00. 5 1/2% Obl. Kom. B-ku Gosp. Kraj. I em. 81,00.

III. L. Z. i Obl. Tow. Kredytowych.

b) Tow. Kredyt. Ziemskich.

4% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warsz. ser. VI 42,00. 4 1/2% L. Z. Tow. Kred. Ziemsk. w Warsz. ser. V 46,25 — 46,38 — 46,25.

c) Tow. Kred. Miejskich.

4 1/2% L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy 57,00. 5% L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy 59,50 — 54,13. 5% L. Z. Tow. Kred. m. Warszawy 1933 r. 54,00 — 54,25. 5% L. Z. Tow. Kred. m. Siedlec 1933 r. 31,00.

IV. Oblig. Miast i Sp. Ako.

a) miast.

VI-ta 6% Poż. Konw. m. Warsz. 1926 r. 62,00. VIII-ma i IX-ta 6% Poż. Konwers. m. Warszawy 1926 r. 58,75.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Polski 96,50 — 96,75. Warsz. Tow. Fabryk Cukru I-II em. 33,00. Lilpop, Rau & Loewenstein I-II em. 7,75. Ostrowieckie Zakłady I-III em. ser. B 18,50. Starachowickie Zakłady Górnicze 31 50 — 32,00 3). Zjednoczone Browary Warszawskie p. f. Haberbusch i Schiele I i II em. 32,25.

Zamienniki obliczeniowe dla papierów wartościowych i wartości kuponu bieżącego w Złotych w zlocie z 1924 roku oraz w walutach obcych: 100 Zł w zł z r. 1924 = 172,00 zł; 100 Fr. fr. = 35,00 Zł; 100 Fr. szw. = 172,00 Zł. 1 Funt szterl. = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego w czekach na Londyn z dnia transakcji.

Dla papierów wartościowych w walucie dolarowej:

1) dla 7% Pożyczki Stabilizacyjnej z 1927 roku 1 Dol. = 8,90 zł. 2) dla 6% Pożyczki Dol. 1919/20 r. oraz 8% listów zastawnych dolarowych Tow. Kredyt. Ziemskiego w Warszawie ser. z 1924 r., poręczonych przez Skarb Państwa: 1 Dol. = podług przeciętnego kursu tranzakcyjnego wypłaty telegraficznej na Nowy Jork z dnia transakcji.

1) Z wyłączeniem transzy francuskiej.

2) dn. 7 b. m. opuszczono kurs 31,25.

**) Dotyczy drobnych odcinków.

■ Oznacza, że spółka akcyjna emitowała akcje uprzywilejowane, niedopuszczone do obrotów giełdowych.

URZĘDOWA CEDUŁA.

Gieldy Zbożowo-Towarowej w Warszawie

Nr. 4.

z dnia 8 stycznia 1936 roku.

Ceny rozumieją się za 100 kilogramów, parytet wagon Warszawa, w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych.

Table with columns: Nazwa towaru, Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych, cen rynkowych. Lists prices for various grains like Pszenica, Żyto, Jęczmień, Groch, Wyka, Peluszkę, etc.

Ogólny obrót 2900 tonn, w tem żyta 1055 tonn.

Uposażenie spokojne.

Uwaga! Ceny grochu, maku, rzepaku, rzepiku, siemienia, mąki i śrutu sojowej rozumieją się łącznie z workiem — innych artykułów — luzem.

—oOo—